

ผศ.พญ.โสภณรัชช์ วิไลยุค
ภาควิชากุมารเวชศาสตร์
คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี
มหาวิทยาลัยมหิดล



แสงสุดท้าย

“แสงสุดท้าย” อาจหมายถึง แสงอาทิตย์ที่ใกล้จะลับขอบฟ้า หรือแสงเทียนที่ใกล้จะดับ มีใครคิดไหมว่า **“แสงสุดท้าย”** จะเป็นแสงนำทางให้คนที่กำลังหมดหวังไปสู่จุดหมายปลายทางได้

“แสงสุดท้าย” เป็นชื่อเพลงเพลงหนึ่งที่ช่วยสร้างกำลังใจให้คนหลายต่อหลายคน เพลงนี้เป็นเพลงของวง บอดี้สแลม ซึ่งคนที่ร้องคือ ผู้ชายชื่อตูนหรือ อาทิวราห์ คงมาลัย ฉันทลักษณ์แต่งเพลง **“แสงสุดท้าย”** ด้วยความตั้งใจ และยอมรับว่าเพลงนี้เป็นเพลงที่มีเนื้อหาดีมาก ประกอบกับทำนองด้วยแล้ว ผสมกันเป็นเพลงได้อย่างลงตัวและช่วยสร้างกำลังใจให้แก่ผู้ฟังเป็นอย่างดี ซึ่งคนที่แต่งเนื้อเพลงนี้มี 2 คนคือ โป โปษยะนุกูล และขจรเดช พรหมรักษา ส่วนทำนองและเรียบเรียงโดย อาทิวราห์ คงมาลัย หรือตูนนั่นเอง

เพลงที่ดีไม่ได้ฟังแค่ไพเราะ แต่ตัวเพลงยังมีเนื้อหาที่มีความหมายดี และดียิ่งกว่านั้น หากสามารถก่อประโยชน์ให้ผู้ฟังได้อีกด้วย มีหลายประโยคที่โดนใจฉัน จึงได้ยกมาในบทความนี้ อาทิ ..

“ชีวิตถ้าไม่ยากเย็นขนาดนั้นสองมือจะมีเรียวแรงขนาดไหนแต่หัวใจของคน ยังยืนยันจะไม่ถอดใจ”

เราคงหลีกเลี่ยงไม่ได้ว่าเมื่อเราเกิดมาเป็นมนุษย์ ก็ย่อมต้องพบความผิดหวังหรือความสมหวังเป็นเรื่องธรรมดา ยิ่งเรามีจุดหมายให้ก้าวไป เราย่อมต้องพบอุปสรรคอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ผู้ที่ประสบความสำเร็จในปัจจุบัน ไม่มีใครที่ไม่เคยเจอปัญหาและอุปสรรคมาก่อน สิ่งเดียวที่แตกต่างกันระหว่างคนที่ประสบความสำเร็จและคนที่ล้มเหลวคือ คนที่ประสบความสำเร็จเลือกที่จะลุกขึ้นและเดินต่อ แต่ในขณะที่คนที่ล้มเหลวเลือกที่จะหยุดและหันหลังกลับ ..

“วันเวลาไม่เคยจะหยุดเดินอย่างไรเราคงต้องเดินไปกับมันเก็บทุกความผิดพลาดเป็นคำเตือนให้เราเข้าใจ”

เราอาจเห็นคนหลายคนที่ประสบความสำเร็จมาก่อน ดูชีวิตเขาช่างสวยหรู หากู้ไม่ว่ากว่าเขาจะก้าวมาถึงจุดนั้นได้ เขาต้องผ่านอุปสรรคขวากหนามมานับไม่ถ้วน ไม่มีอะไรที่ได้มาง่าย ๆ ไม่มีใครที่ได้อะไรมาโดยไม่ต้องลงแรง .. ก้าวแรกเป็นก้าวที่ยากที่สุด แต่เมื่อเริ่มวิ่งไปแล้วก็จะเริ่มง่ายขึ้น เมื่อเราวิ่งมาถึงเส้นชัย เราจะรู้สึกภูมิใจกับสิ่งที่เราทำมา เราจะมีประสบการณ์ไปสอนรุ่นลูกรุ่นหลานต่อไป เพราะในระหว่างทางที่คุณวิ่งนั้น เท่ากับคุณได้ฝึกฝนความสามารถในการวิ่งไปด้วย คุณจะเก่งขึ้นในการวิ่งครั้งต่อไป เปรียบเหมือนการทำงาน คนที่ทำงานจนประสบความสำเร็จล้วนต้องฝึกฝนมาแล้วนับครั้งไม่ถ้วน ล้วนเจอความผิดพลาดมาแล้วทั้งนั้น ที่สำคัญคือคุณได้เก็บความผิดพลาดมาเป็นบทเรียนเพื่อไม่ให้เกิดขึ้นซ้ำหรือไม่ คนประสบความสำเร็จคือคนที่นำเอาความผิดพลาดของตัวเองมาพัฒนาตัวเองให้ดียิ่งขึ้น ไม่ให้พลาดอีก แต่คนที่ไม่ประสบความสำเร็จ จะมัวแต่เสียใจและโทษตัวเอง โดยไม่นำสิ่งที่ผิดพลาดนั้นมาแก้ไข ของจึงเดินต่อไป ไม่ว่าเส้นทางนั้นจะมีอุปสรรคมากมายเพียงใดก็ตาม ในที่สุดคุณก็จะเดินถึงจุดหมายอย่างที่คุณตั้งใจ

“ในคำคืนที่ฟ้า..ทำทนายใจคนอยู่ตรงนี้ และฉันยังคงก้าวไปยังคงมีรักแท้ เป็นแสงนำไปในคืนที่หลง..ทาง”

บางครั้งเส้นทางที่เราเดินไปอาจยังมองไม่เห็นจุดหมายปลายทาง แต่ความฝันที่จะไปให้ถึงจุด ๆ นั้น ยังคงอยู่และคอยเป็นแรงขับเคลื่อนให้เราวิ่งสู้ต่อไป ถึงแม้เส้นทางจะมีมืดมิดแค่ไหนก็ตาม ฉันเคยเดินอยู่ในทางที่เต็มไปด้วยอุปสรรค มองไม่เห็นจุดหมายปลายทางและไม่รู้ว่าว่าจะถึงจุดหมายนั้นไหม ในระหว่างทางเดินนั้นมีความกังวลและท้อใจอยู่เป็นระยะ ๆ แต่ด้วยความฝันที่ฉัน

ยึดมั่นนั้นมันชัดเจนมากจนทำให้ฉันยังคงยืนยันที่จะก้าวเดินต่อไป และในที่สุดก็สามารถไปถึงจุดหมายนั้นตามที่ได้ตั้งใจ .. เคยมีคนกล่าวไว้ว่า ถึงแม้จุดหมายเราจะอยู่ไกลหรือสูงแค่ไหน ขอให้เราได้พยายามทำให้เต็มที่ ถ้าไม่ได้ตามที่หวังไว้ ก็จะไม่เสียใจ เพราะได้พยายามอย่างถึงที่สุดแล้ว ตรงข้ามกันถ้าเราถอยตั้งแต่แรก จะเสียใจมากกว่า เพราะเราจะไม่มีทางไปถึงจุดหมายนั้นเลย .. ความรักและกำลังใจจากคนในครอบครัว หรือคนรอบข้างก็เป็นอีกสิ่งหนึ่งที่ช่วยให้เราไปถึงจุดหมายปลายทางเช่นกันเมื่อมีมือหนึ่งยื่นเข้ามาช่วยอุ้มเราล้ม เราอุ้มลุกและออกเดินได้เร็วกว่าเดิม หากคุณเป็นคนที่มีลมอย่าลืงเลที่จะลุกและออกเดินต่อ หากคุณเห็นคนอื่นล้มอย่าลืงเลที่จะยื่นมือและช่วยเขาขึ้นมาเช่นเดียวกัน

“ฉันยังมีจุดหมายตราบดีที่ปลายท้องฟ้ามีแสงรำไรจะไปจนถึงแสงสุดท้าย”

พออ่านถึงเนื้อเพลงท่อนนี้ทำให้คิดถึงสุภาชิตของฝรั่งประโยคหนึ่งที่ว่า There is a light at the end of the tunnel ซึ่งเปรียบเปรยได้ว่า ไม่ว่าจะทำงานอะไร ที่ยากเย็นแค่ไหน แต่สักวันหนึ่งเราก็อาจจะเห็น “แสงสว่างที่ปลายอุโมงค์” ซึ่งก็คือทางออกของปัญหาและอุปสรรคทั้งหลายนั่นเอง ซึ่งถ้าคุณแก้ปัญหาตอนนี้ไปได้ก็จะไปถึงจุดหมายของคุณอย่างที่คุณตั้งใจ คุณลองจินตนาการดูก็ได้ว่าถ้านั่งอยู่ในรถไฟที่วิ่งในอุโมงค์ที่มีมืดมิด แต่พอใกล้ถึงทางออก ก็จะเริ่มเห็นแสงสว่างที่เป็นจุดเล็ก ๆ ตรงทางออกก่อน แล้วค่อย ๆ ใหญ่ขึ้นเรื่อย ๆ หากมีแสงนำทาง เราก็จะค้นพบทางออกในที่สุด .. ฉันเคยเจอปัญหาที่หาทางออกไม่พบ หลงวนเวียนหาทางแก้ปัญหาอยู่นาน ถามใครก็ไม่ไม่มีใครรู้ จนวันหนึ่ง วันที่ฉันเองก็ไม่ได้คาดหวังว่าจะเจอทางแก้ปัญหา นั่นก็ได้พบบุคคลคนหนึ่งโดยบังเอิญ เขาไม่ได้ช่วยแก้ปัญหาทุกอย่าง แต่เป็นจุดเริ่มต้นของ “แสงสว่าง” เป็นบุคคลแรกที่รู้ว่า “ก้าวแรก” ของฉันควรก้าวไปทางไหนและอย่างไร ฉันถือว่าคนคนนี้เป็น “แสงสว่างที่ปลายอุโมงค์” จริง ๆ และต่อมามีฉันก็คลำทางเจอและแก้ปัญหาได้ในที่สุด

สุดท้ายนี้อยากขอเป็นกำลังใจให้กับเด็กรุ่นใหม่ ที่กำลังจะ “ก้าว” เดิน อยากให้ก้าวได้อย่างมั่นคง และเริ่มที่จะ “วิ่ง” ไปถึงเส้นชัยให้ได้ โดยไม่ต้องไปชะง่อน .. ทุกคนย่อมเคยหกล้มด้วยกันมาทั้งนั้น เพียงแต่ว่าคุณจะหยุดและนั่งอยู่ตรงนั้น หรือลุกขึ้นเดินต่อ จนเห็น “แสงสุดท้าย”

ขอขอบคุณ ตูนบอดีส์แลม สำหรับเพลงเนื้อหาดีดี และการริเริ่มโครงการ “ก้าวคนละก้าว” การวิ่งมาราธอนเพื่อระดมทุนให้ 11 โรงพยาบาลที่ขาดแคลนทุนทรัพย์ .. คุณไม่เพียงแต่มีใจที่อดทน แข็งแกร่ง เท่านั้น แต่คุณยังมีเมตตาและเสียสละอย่างมากอีกด้วย การวิ่งครั้งนี้ไม่เพียงแต่ทำให้ผู้คนจำนวนมากหันออกมารักษาสุขภาพด้วยการวิ่งกันมากขึ้น แต่การวิ่งครั้งนี้ยังเป็นแบบอย่างให้กับคนอีกหลายคนว่า “ถึงแม้หนทางจะมีมืดมิดหรือยากแค่ไหนก็ตาม ขอเพียงเรามีฝันและยังคงยึดหยัดที่จะก้าวต่อไป เพื่อสร้างความฝันนั้นให้เป็นจริง” แล้วในที่สุดคุณก็จะเจอ “แสงสุดท้าย ที่ปลายท้องฟ้า”

รอนแรมมาเนิ่นนาน เพียงหนึ่งใจ
กับทางที่โรยเอาไว้ด้วยขวากหนาม

ดูแหลมคม ทิ่มแทง
จนมันแทบจะทนไม่ไหว

ชีวิตถ้าไม่ยากเย็นขนาดนั้น
สองมือจะมีเรี่ยวแรงขนาดไหน
แต่หัวใจ ของคน
ยังยืนยันจะไม่ถอดใจ

ในคำคืนที่ ฟ้า..นั้นไม่มีดาวอยู่ตรงนี้ ฉันยังคงก้าวไป
ยังคงมีรักแท้ เป็นแสงนำไปในคืนที่หลง..ทาง

วันเวลาไม่เคยจะหยุดเดินอย่างไรเราคงต้องเดินไปกับมัน
เก็บทุกความ ผิดพลั้งเป็นค่าเตือนให้เราเข้าใจ

ชีวิตเริ่มต้นที่คำว่าฝ่าฟัน
ขอเพียงใจเราเท่านั้นไม่หวั่นไหว
บทชีวิต ของเราเราจะทำให้มีความหมาย

ในคำคืนที่ ฟ้า..นั้นไม่มีดาวอยู่ตรงนี้ ฉันยังคงก้าวไป
ยังคงมีรักแท้ เป็นแสงนำไปในคืนที่หลง..ทาง

กับที่ที่ความฝันนั้นพร้อมเป็นเพื่อนตาย เส้นทางนี้
ฉันยังมีจุดหมายตราบดีที่ปลายท้องฟ้ามีแสงรำไร
จะไปจนถึงแสงสุดท้าย

กับความเดียวดาย ในคืนเหน็บหนาว
แขนมองฟ้ายังนึกถึงวันเก่า
มั่นคงชินที่ทางยาวไกล กร่อนหัวใจ

ภาวนากับความมืดมิด
ขอให้รักยังคุ้มครองเราอยู่
เตือนคืนวันให้ใจดวงนี้ ไม่ยอมแพ้

ในคำคืนที่ ฟ้า..ทำท่ายใจคนอยู่ตรงนี้ และฉันยังคงก้าวไป
ยังคงมีรักแท้ เป็นแสงนำไปในคืนที่หลง..ทาง

กับที่ที่ความฝันนั้นพร้อมเป็นเพื่อนตาย เส้นทางนี้
ฉันยังมีจุดหมายตราบดีที่ปลายท้องฟ้ามีแสงรำไร
จะไปจนถึงแสงสุดท้าย